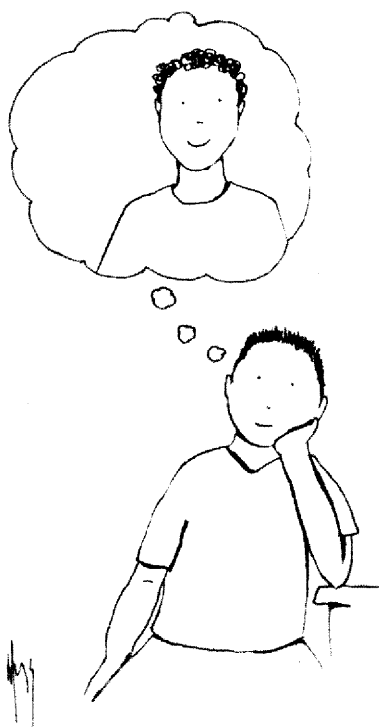

full d'assessorament de l'escola de pares de la FaPaC

COORDINADOR DEL SERVEI: MARTÍ COSTA

OBRINT PAS A LA DIVERSITAT SENTIMENTAL HUMANA

UNA EXPERIÈNCIA D'UNA ADOLESCENT

Els meus pares diuen que s'estimen, els meus avis també s'estimen, els meus tiets, els meus cosins; en definitiva, visc en un món on tothom viu amb qui estima. Els contes que llegeixo són de prínceps i princeses, les cançons són sempre d'amor, les pel·lícules, els dibuixos animats, tot...estic atrapada en un món on tot em parla que per ser feliç haig d'enamorar-me.

Sovint em pregunto què deu ser això tan màgic d'estimar, les meves amigues miren els nois, en canvi, jo me'ls miro, però no em fan cap tipus d'il·lusió. Em sento freda, buida i sola. Miro les noies, són maques, miro l'Agnès... no sé pas què em fa sentir... Encara no sé què és enamorar-me, m'ensenyen que el meu amor no pot ser cap a una noia perquè aquest tipus d'amor ni és bo ni existeix: no el veig en els contes, no en parlen les cançons, ningú m'ha preguntat mai si m'agrada una nena... Arribo a la conclusió que allò que sento només és amistat i penso que estic malalta, mai seré capaç de sentir res especial per ningú. M'esforço a fer com tothom, dic que m'agrada el Marc perquè em cau bé, però no comparteixo mai res d'allò que tothom mitifica amb la paraula amor. Em sento sola i callo. No parlo amb ningú, ningú em parla de res que tingui a veure amb mi. Entro dintre la roda interior de la sole-

COM ENS HAURIEM DE COMUNICAR

Per sobre de tot, hem de tenir present que els joves són persones amb sentiments i inquietuds. No hem d'oblidar mai que les edats més joves són les que més penaments dediquen a l'amor i al sexe, doncs són els moments de la descoberta sexual i del canvi físic. En aquesta edat hem de prestar una especial atenció als joves, ara bé, ja de ben petits s'ha de parlar de sentiments i de diversitat.

L'homosexualitat no és una intimitat com tampoc ho és l'heterosexualitat. Sabem que el fet que a una nena li pugui agradar un nen no és un secret, potser el que és íntim és quin nen li agrada a aquesta nena. Amb l'homosexualitat hem de fer el mateix, no ha de ser íntim que a una nena li agradi una altra nena i menys dins del nucli familiar.

Moltes vegades tenim por, l'homosexualitat fa por, fa por perquè es tem la discriminació que pot patir un nen, fa por el què diran. Hem de deixar de banda la por a l'exterior, el què realment fa por a un jove homosexual és la discriminació que pot patir des de la família i els amics. La inseguretat del jove és pensar que ha defraudat els seus pares, els seus avis, els seus tiets, els seus amics. Els altres mai fan massa por, els altres no s'estimen amb la mateixa intensitat. Nosaltres, els familiars MAI podem fer sentir que ens defrauden.

Qualsevol nen pot ser gai, qualsevol nena lesbiana. Qualsevol jove pot ser heterosexual. No hi ha ni bons ni mals camins, no coixeja ningú, no hi ha ningú del ram de l'aigua ni de l'altre acera, totes les maneres d'estimar són iguals i cap d'elles fa ni millor ni pitjor a les persones. Hem de saber escoltar els nostres fills deixant que siguin ells que aprenguin a estimar.

L'única cosa negativa que pot haver en l'acte d'estimar "diferent" és l'aïllament que comporta el fet de no rebre informació sobre el fet.

FRASES QUE NO DISCRIMINARAN MAI ELS NOSTRES FILLS

Per donar cabuda a tothom dins del món dels sentiments podem usar una sèrie de frases que mai faran mal a ningú.

Els nens no tenen por de parlar amb els pares, sovint són més els pares que tenen por de parlar amb els fills. Des de petits podem preguntar-los:

– qui t'agrada de classe? Ja tens parella? És un nen o una nena?

– Saps què és estimar? Saps que es poden estimar als nens i a les nenes?

Si algun dia ens diuen que els han dit maricons, si algun dia ho diuen ells, hem d'ensenyar a canviar el concepte:

– no hi ha cap mal en que dos homes s'estimin, això no és un insult.

També pot ser que coneguem algú que sigui homosexual, mai ho hem d'amagar als més petits.

– Saps que la Marta i la Maria són parella i s'estimen com el pare i la mare?

– Saps que Lorca estimava els nois? Saps que les seves poesies les dedicava a una persona del seu sexe?

Ben segur que no tots els nens són homosexuals, però aquesta manera de parlar educa a la gent cap al respecte a la diversitat i, al mateix temps, inclou la possibilitat d'aquells que si que ho són a sentir-se part del nucli afectiu que els envolta. Parlar amb pluralitat no és mai discriminatori. Escoltar sabent que la pluralitat existeix és estimar la diferència humana.

ACLARIMENTS SOBRE EL DEBAT SOCIAL: MATRIMONI HOMOSEXUAL I ADOPCIÓ

Hem de tenir ben clar que quan es parla de parelles estables homosexuals o de fills d'homosexuals no estem parlant d'hipòtesis sinó de realitats. Generalment, un dels motius que més preocupen els pares sobre l'homosexualitat dels seus fills és el sentir-se tristos perquè els seus fills no es podran casar ni tenir fills i imaginem el seu futur en solitud. El debat social actual s'escapa de la realitat, en aquest moment hi ha moltes parelles homosexuals estables que no reben els mateixos drets que les parelles heterosexuals. La llei ha de servir per a regular situacions afectives. El matrimoni ha de ser un dret per a tothom, no una obligació. Tan les persones homosexuals com les heterosexuals han de tenir el mateix dret, no tenir-lo és un atac als drets humans.

Tenir o no tenir fills per part dels homosexuals tampoc pot ser discutible, la veritat de la nostra societat és que moltes lesbianes i bastants gais ja tenen fills, aquests menors tenen el dret de tenir una situació regulada. No hem de tenir por de res, l'orientació

dat i l'aïllament. M'obliga a fer allò que socialment se'm pressiona a fer, no hi ha portes que m'obrin camí, tinc pànic a ser diferent, m'evito, ploro i començo a deixar de banda els amics. Solament sento que no pertanyo a cap grup conegut. Ploro. Sempre pensava que estimar era bonic, en canvi m'adono que, per a mi, és la pitjor tragèdia del món. Sempre havia cregut que l'amor m'acostava als altres, en canvi a mi me n'allunya. La meua manera d'estimar no existeix i si existeix, segur que m'exclou perquè no la trobo ni la concebo.

L'homosexualitat és un seguit de sentiments i de socialització que apareix a una edat molt jove. No s'aprèn ni és conseqüència del contacte amb persones homosexuals.

EVITEM EL PLOR

En la nostra societat heterosexual, no ens adonem de la discriminació constant que reben les persones que estimen igual que nosaltres però a subjectes diferents. Avui en dia és intolerable que nens i nenes amb identitats afectives concretes tinguin el seu món oblidat i amagat. Deixar que els joves pateixin per un acte tan bonic com és el d'estimar, obre la porta a molts conflictes personals fàcilment evitables. Hem de ser conscients de la nostra pròpia diversitat i educar a partir d'ella. D'aquesta manera, hem de perdre la por a parlar, a comunicar els nostres sentiments i, sobretot, a escoltar. Hem d'obrir pas a la identitat sentimental i social de cada persona començant a ensenyar les diferents maneres d'estimar per aportar nous models de relacions i donar pas, d'aquesta manera a un millor desenvolupament social i personal dels nostres infants.

COM EVIATR EL PLOR

Com a pares i mares, hem de tenir present que l'acte d'enamorar-se i/o de sentir-se atret sexualment per algú és un acte plural per a tothom, això vol dir que dintre de la diversitat sentimental humana també hi hem de saber incloure els nostres fills. Sovint tendim a pensar que l'homosexualitat es desenvolupa fora de casa i en persones adultes que per si soles escullen la

opció de tenir pràctiques sexuals amb una persona del mateix sexe.

Malauradament, la societat encara està mal informada. L'homosexualitat va molt més enllà d'una simple pràctica sexual, l'homosexualitat és un seguit de sentiments, d'amor i de socialització de les persones que apareix a una edat molt jove, que no s'aprèn ni és conseqüència del contacte amb persones homosexuals. L'homosexualitat és fruit de la naturalesa humana i del jo dels individus, en cap cas podem confondre-ho amb "un error de la naturalesa" ni amb una "malaltia". Com a persones humanes tots tenim l'experiència que els sentiments no es poden controlar... per què apareix l'amor? Encara els científics més savis són incapaços d'explicar-ho. És per aquesta raó, que no podem entendre mai l'homosexualitat ni l'heterosexualitat com una opció. Els sentiments sorgeixen involuntàriament i no hi ha res millor que acceptar-los i gaudir del plaer d'estimar. Ningú té dret a discriminar la manera de sentir-se d'una altra persona.

Els nostres fills poden estimar algú del mateix sexe i això no és res dolent. L'única cosa negativa que pot haver en l'acte d'estimar "diferent" és l'aïllament que comporta el fet de no rebre informació sobre el fet. La feina dels adults és obrir camins als més petits i donar la possibilitat de créixer dins d'una estabilitat sentimental. D'aquesta manera, no podem negar a cap jove l'existència de l'homosexualitat ni dels sentiments humans. Entre tots hem de començar a educar des de la diversitat, no solament cap al respecte a la pluralitat, sinó com a individus que en formem part.

Generalment és presenta l'homosexualitat com un fet negatiu que serveix per insultar en cas dels homes: maricón ; o com un fet frustrat en cas de les dones: com que no li ha anat bé amb els homes s'ha passat a l'altra acera. Els nostres joves no s'identifiquen ni amb homes viciosos ni amb dones frustrades, els nostres fills senten com qualsevol altre amb l'única diferència que la seva manera d'estimar no està adequadament representada i molt sovint cauen en la solitud més profunda que es pot caure en la descoberta de l'amor.

Com a pares i mares, hem de donar cabuda a tothom, hem d'explicar que no hi ha res dolent en ser gai o lesbiana, hem de parlar de les parelles com a dues persones que s'estimen deixant de banda el sexe de les persones que les formen. Els adults no podem tenir por a l'amor, l'única por que hem de tenir és la por a discriminar nosaltres mateixos als nostres propis fills.

sexual de les persones no es transmet de pares a fills ho tenim comprovat ja que la immensa majoria d'homosexuals són fills de pares heterosexuales. A més a més, hi ha força estudis científics que demostren que els fills d'homosexuals es desenvolupen d'igual manera que qualsevol altre individu. L'orientació sexual de nois i noies ha de ser respectada per tothom, cadascú ha de tenir la mateixa llibertat a l'hora de sentir-se feliç en l'estat d'enamorament i sexualitat.

Els sentiments no es curen perquè no són mai una malaltia, si volem portar el fill al psicòleg o si hi volem anar nosaltres mateixos, ha de ser perquè ens ajudin a acceptar-nos tal com som.

QUÈ FER SI EL NOSTRE FILL/A ENS DIU QUE ÉS HOMOSEXUAL

Cada vegada més, els joves fan pública la seva homosexualitat a casa i, a més a més, cada vegada en edats més joves. Sovint comenten als pares els seus sentiments sense tenir acceptada encara la seva

orientació sentimental. La notícia acostuma a ser un xoc familiar, molts pares envien els seus fills al psicòleg amb la intenció de curar-los. Hem de tenir clar que els sentiments no es curen perquè no són mai una malaltia, si volem portar el fill al psicòleg o si hi volem anar nosaltres mateixos, ha de ser perquè ens ajudin a acceptar-nos tal com som.

Els nois i noies homosexuals han de trobar altres persones amb qui identificar-se, no es bo que es quedin a casa deprimint-se i sentint-se sols al món. Tothom té el dret a conèixer gent amb les mateixes inquietuds, no podem prohibir als fills que es trobin amb gent com ells dient-los que són un gueto. Els hem d'ajudar a socialitzar-se i a fer amics. En cas que els nostres fills/es encara no coneguin a ningú, sempre ens podem posar en contacte amb el Casal Lambda de Barcelona on hi ha grups d'acollida per diferents edats. L'adreça és C/ Verdaguer i Callís, 10 telf. 93 3195550.

Per aquelles persones que són cristianes hi ha la possibilitat d'acudir a l'associació cristiana de gais i lesbianes ACGIL que forma part de la coordinadora de gais i lesbianes.

Nosaltres, com a pares, sempre podem anar a l'associació de pares i mares de gais i lesbianes, allà ens donaran models de famílies, atenció i trobarem gent amb qui compartir els nostres dubtes i il·lusions. L'associació també està al Casal Lambda i es reuneixen cada dimecres.

AUTORA DEL TEXT:

Joanina Escalas Nolla (Llicenciada en llengüística i col·laboradora de l'Associació de Pares i Mares de Gais i Lesbianes)

DIBUIX:

Sílvia Castelló

IMPRESSIÓ:

Servei d'Impressió i Coordinació S.L.

AMB EL SUPORT DE:

Diputació de Barcelona
Àrea d'Educació

FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS DE MARES I PARES D' ALUMNES DE CATALUNYA

Cartagena 245, àtic
Tel. 93 435 76 86*
Fax 93 433 03 61
08025 Barcelona

C/. de la Rutlla 20-22
Tel. 972 21 92 12
Fax 972 22 25 60
17002 Girona

Avda. Catalunya 24, 1er
Tel. 973 28 18 29
Fax 973 27 17 02
25002 Lleida

Fortuny 23
Tel. 977 23 45 49
Fax 977 21 76 08
43001 Tarragona